

Minunea mea

16 iulie 2020 a fost cea mai fericita zi din viata mea, ziua cand am adus acasa unde am fost primiti cu multa emotie si caldura de membrii familiei mele un baietel micut, dragalas si foarte curios (in momentul intrarii in casa a simtit nevoia sa viziteze si a analizeze fiecare camera a locuintei.

Am avut norocul sa intalnesc la DGASPC personae minunate care m-au incurajat si m-au convins ca in procesul de adoptie noi facem jumatate si Dumnezeu jumatate.

De la prima intalnire am simtit ca suntem haraziti unul celuilalt.

In educarea si formarea acestui minunat copil sunt sustinuta de mama mea profesor pensionar care si-a dedicate tot timpul lui.

Minunea mea a avut mai multe probleme de sanatate pe care am reusit sa le eliminam in mare parte cu: caldura sufleteasca, iubire, afectiune, hrana sanatoasa . In acest moment minunea mea dupa trei luni a facut progrese spectaculoase: a inceput sa vorbeasca, alearga, se joaca foarte frumos cu jocuri specifice varstei, coloreaza, canta, in momentul in care vede preot la televizor se inchina, mananca singur, este foarte fericit dimineata si seara cand ne spalam pe dinti, in bucatarie cand sterg mobile el este ajutorul meu de nadejde (tine intr-o manuta sticla de Clin si in cealalta manuta servetelul cu care lustruieste.

In concluzie sfatuiesc toti oamenii iubitori de copii sa aiba curajul sa adopte copii aflati pe lista „ copiilor greu adoptabili,, (cu probleme de sanatate) pentru ca atunci cand iti doresti cu adevarat un copil nimic nu este imposibil.

Doamna A. I